

ŽEMAIČIŲ ŽEMEI

JONAS IGARIS

Esu grynakraujis žemaitis. Telšiuose gimiau, užaugau, gyvenu, čia ir liksiu. Jau 40 metų tapau Žemaitijos žemės vaizdas. Esu jų nutapęs šimtų šimtus. Jie išsisklaidė po pasaulį. Nuolat dalyvauju parodose. Esu surengęs daug ir individualių. 2007 m. teko ir Lietuvos Respublikos Seime juos eksponuoti. Vieną kitą eilėraščių, skirtą Žemaičių žemei parašau.

*Su dėdele pačieta Tamstuoms, mielėijė,
Juonis Ėgaris (Jonas Igaris)*

VENTA...

Venta, Venta, upe šventa,
Mums meni senus laikus.
Tu teki per mūsų žemę;
Branginu tave kaip mylintis sūnus.

Nenustoki niekad tu tekėti,
Tuos brangius laikus minėt.
Prie piliakalnių keliai dulkėti.
Praeitį pamiršę, baigiam nutautėt.

Po pasaulį platų išsilakstę
Pasistatę sau naujus namus,
Džiaugiatės lyg aukso gabalą atradę,
Bet ar galima pamiršti tėviškės takus?

Čia mes gimėm ir užaugom,
Čia bėgiojom po rasas basi,
Šienapjūtėj sukaitę tavo vandeniui veidą prausėm
Priespaudą nusimetę, esame kaip ir tu laisvi.

Venta, motina brangiausia,
Kvieski Tėviškėn savus vaikus.
Žemaitijos žeme, tu pati mieliausia!
Atsiklaupęs šiuos tariau žodžius.

2008 m. sausio mėnuo

MANO MIESTAS

Kam dar neteko Romoje pabūti
Išvysti septynių didžiųjų kalnų?
Neverta tiek toli kažkur važiuoti –
Telšiuos tiek pat,
tik gražesnių kalvų.

Čia ežeras tarp tų kalvų, papėdėj miesto
Akims ir sielai džiaugsmą teikia,
Gausybė didžiaviryių yra kilę iš šio miesto
Jie asmenybės, nežiūrint to, kad
Kai kur juos ir peikia.

Ir aš šioj Romoje seniai gimiau
Jokios kitos man ir nereikia.
Ne asmenybė aš – nepeikite, prašau.
Žvelgiu į žilą praeitį nuo kalno
Ir mano siela verkia.

Nuotraukose – Jono Igaris kūriniai

